

Rajski vrtec.

(Legenda.)

Mati božja je stopila na prelepi nebeški vrt gori nad zlatimi zvezdicami. Gredica pri gredici, cvetka pri cvetki. Vse cvetke pa so bile tako lepe, so dehtele tako sladko, kakor cveto in dehte le rajске cvetke. Mati božja se je izprehajala med gredicami, cvetke so se ji pa priklanjale in pozdravljale svojo Kraljico.

Marija je prišla do lepe in velike gredice sredi vrta. Tam so cvetele najlepše cvetice. — Brž so pozdravile pisane cvetke nebeško Gospo, in nebeška Gospa je pristopila h gredici ter nagovorila cvetke.

Marija se je sklonila k prvi cvetki: »Kaj si ti želiš od svoje kraljice, draga vijolica?« Vijolica ponižno skloni svojo glavico in reče: »Oj nebeška Kraljica, daj mi skrit klotiček, kjer se bom pokorila za grehe celega sveta!« Mati božja odene ponižno cvetko v spokorno obleko in jo presadi v tihi samostan. Svet je videl ponižno cvetko in se je učil od nje ponižnosti in pokore.

Mati božja je nagovorila rdečo vrtnico in jo vprašala po željah njenega srca. Vrtnica je zadehtela in vzdihnila: »Oj nebeška Gospa, pošlji me med nehvaležni, mrzli svet, da ogrejem vsa srca v ljubezni do Tebe in do Tvojega nebeškega Sina!« Marija presadi vrtnico v sredo nehvaležnega in mrzlega sveta. Svet se je ogrel v novi ljubezni do Boga, ko je videl ljubezen rdeče vrtnice.

Slednjič se je nagnila nebeška Devica k beli liliji: »In ti, moja draga lilija?« Lilija je odprla svoj nedolžni cvet in zašepetala: »Ohrani me pri sebi, o sveta Devica, varuj materinsko moje belo oblačilo.« Devic Devica je sprejela nedolžno cvetko pod svoj beli, deviški plašč. In nedolžna lilija je v njenem varstvu zacvetela in zadehtela tako krasno, da se je celo nebo zavzelo nad njeno lepoto — — —

Ah, dragi moji, ne, ni bila to bela lilija, ne — — — to je bilo vaše mlado, nedolžno srce. — — —

Jakob Soklič.

